

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนด
เป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนและดำเนินการตาม
หัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำกับข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาการศึกษาปกติ ระดับปริญญาตรี
ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2538 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และ
วิทยาเขตปัตตานี จำนวนทั้งหมด 1,785 คน ดังรายละเอียดตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรนักเรียนชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาปกติ ระดับปริญญาตรี ซึ่งกำลังศึกษา
ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2538 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
และวิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	คณะ	ประชากร	
		ชาย	หญิง
วิทยาเขตหาดใหญ่	คณะวิทยาศาสตร์	102	137
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	215	43
	คณะแพทยศาสตร์	31	49
	คณะพยาบาลศาสตร์	2	108
	คณะวิทยาการจัดการ	70	151
	คณะทรัพยากรธรรมชาติ	57	63
	คณะเกษตรศาสตร์	31	90
	คณะทันตแพทยศาสตร์	13	25
	คณะอุตสาหกรรมเกษตร	7	9
วิทยาเขตปัตตานี	คณะศึกษาศาสตร์	65	159
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	74	234
	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	16	34
	รวม	683	1,102

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาปกติ ระดับปริญญาตรี กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2538 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวนตามเพศ สาขาวิชา วิทยาเขต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ได้กลุ่ม ตัวอย่างจากประชากร ที่กำหนดของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970 : 607 - 610) จำนวน 318 คน ดังรายละเอียดตาราง 2

ตาราง 2 แสดงกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาปกติหลักสูตร 4 ปี ระดับปริญญาตรี ซึ่งกำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2538 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี จำนวนตามเพศและสาขาวิชา

สาขาวิชา	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	397	286	70	50
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	77	272	17	48
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	209	544	37	96
รวม	683	1,102	124	194

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งสร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสารเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา โดยให้ครอบคลุมตามแนวทฤษฎีพัฒนานักศึกษาของซิคเกอริงทั้ง 3 ด้าน คือ การพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิต ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ขอคำแนะนำความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์และการกำหนด

เป้าหมายในชีวิตของนักศึกษาจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3. สร้างแบบสอบถามขั้นต้นโดยศึกษาจากการสร้างและการใช้แบบสอบถามของอุทุมพร

จามรมาน (2530)

4. ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบแบบสอบถาม (ตั้งมีรายชื่อนามาคณวก ก.)

ลักษณะของเครื่องมือได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประกอบด้วย เพศ สาขาวิชา วิทยาเขต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบ

ของลิเคอร์ต (Likert) ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาอารมณ์และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) ในด้านเนื้อหาความชัดเจนและ

การใช้ภาษา โดยนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงข้อความให้ชัดเจนและตรงกับเนื้อหาที่ต้องการวิจัยมากขึ้น

2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 30 คน

3. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha co-

efficient) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม

ในการกำหนดค่าน้ำหนักของตัวเลือกแต่ละข้อในแบบสอบถามตอนที่ 2 ใช้วิธีกำหนดน้ำหนักแบบสมมุติ (Arbitrary Weighting method) กำหนดน้ำหนักของแต่ละตัวเลือกมีน้ำหนักคะแนนดังนี้

1. คะแนนสำหรับคำตอบ เป็นความคิดเห็นที่ได้พัฒนาน้อยที่สุด
2. คะแนนสำหรับคำตอบ เป็นความคิดเห็นที่ได้พัฒนาน้อย
3. คะแนนสำหรับคำตอบ เป็นความคิดเห็นที่ได้พัฒนาปานกลาง
4. คะแนนสำหรับคำตอบ เป็นความคิดเห็นที่ได้พัฒนามาก
5. คะแนนสำหรับคำตอบ เป็นความคิดเห็นที่ได้พัฒนามากที่สุด

ในการแปลผลคะแนนเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำเอาคะแนนเฉลี่ยมาแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ประมาณค่าความคิดเห็นของเบสต์ (Best 1977: 184) ซึ่งใช้เกณฑ์ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 1.0000 - 2.3333 ความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำ
คะแนนเฉลี่ย 2.3334 - 3.6667 ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.6668 - 5.0000 ความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแบบสอบถามเก็บข้อมูลจากประชากรที่ได้กำหนดจากนักศึกษาระดับปีที่ 4 ภาคการศึกษาปกติ ระดับปริญญาตรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2538 มหาวิทยาลัย-สงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี จำนวน 1,785 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามตัวแปรอิสระ (Stratified Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 318 คน

การจัดกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำกับข้อมูลเป็นขั้นตอนดังนี้

1. เลือกแบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์ได้แล้วหาค่าร้อยละของแบบสอบถามที่สมบูรณ์
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนน
3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอนการดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 1 ของแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 2 ของแบบสอบถามเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพการพัฒนาอารมณ์ และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำนวนตามเพศ วิทยาเขต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา และใช้ F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม จำนวนตามสาขาวิชา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าร้อยละ

1.2 หาค่าเฉลี่ย

1.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบแบบ (t-test)

2.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม

โดยการทดสอบแบบ (F-test) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)